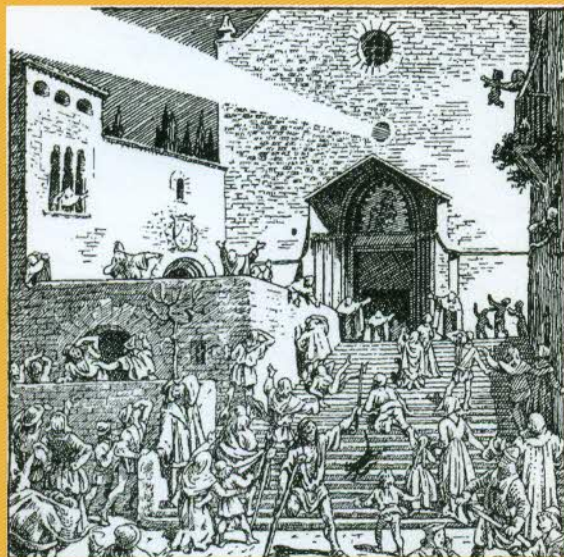

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum 2016

Vinyeta corresponent a l'Auca de la Llum del dibuixant manresà Joan Vilanova, amb textos de Ramon Albareda.

LECTOR:

Ací, i a tall de resum,
s'historien amb justesa
el miracle de la Llum
i la sèquia de Manresa.

Col·lecció "Pregons institucionals"
Número 38, febrer de 2016

Edita: Ajuntament de Manresa
Impressió i maquetació: Inom, SA
Agraïments: Associació La Misteriosa Llum
Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum a càrrec de l'alumnat de 5è de primària de l'escola Flama i 6è de primària de les escoles L'Ave Maria i La Font.
19 de febrer de 2016

Il·lustríssim Senyor Alcalde, Excel·lentíssima Corporació Municipal, Digníssimes Autoritats, president de l'Associació de la Misteriosa Llum, president del Club Tennis Manresa, representants de les comunitats educatives de les escoles L'Ave Maria, Flama i La Font, senyores i senyors, nens i nenes.

Al segle XIV hi havia un conflicte entre els manresans i els vigatans. En aquella època, Manresa vivia una gran sequera. Alguns habitants en marxaven per fugir de la pobresa, d'altres feien via cap a Montserrat a resar i treien a passejar els sants implorant que plogués.

L'any 1339 els consellers van proposar un projecte: la construcció d'una sèquia perquè l'aigua arribés a tothom. Van començar de fer-la a Balsareny, però quan van arribar a les terres del Bisbat de Vic, van demanar per passar i el bisbe no els va deixar.

Ningú passaria per les seves terres! Però els manresans van continuar fent el canal. El bisbe es va enfadar molt i va excomunicar la ciutat. Les obres van quedar parades.

Els manresans es van trobar problemes de tota mena per poder construir la sèquia. Estaven desesperats perquè es pensaven que no la podrien acabar mai.

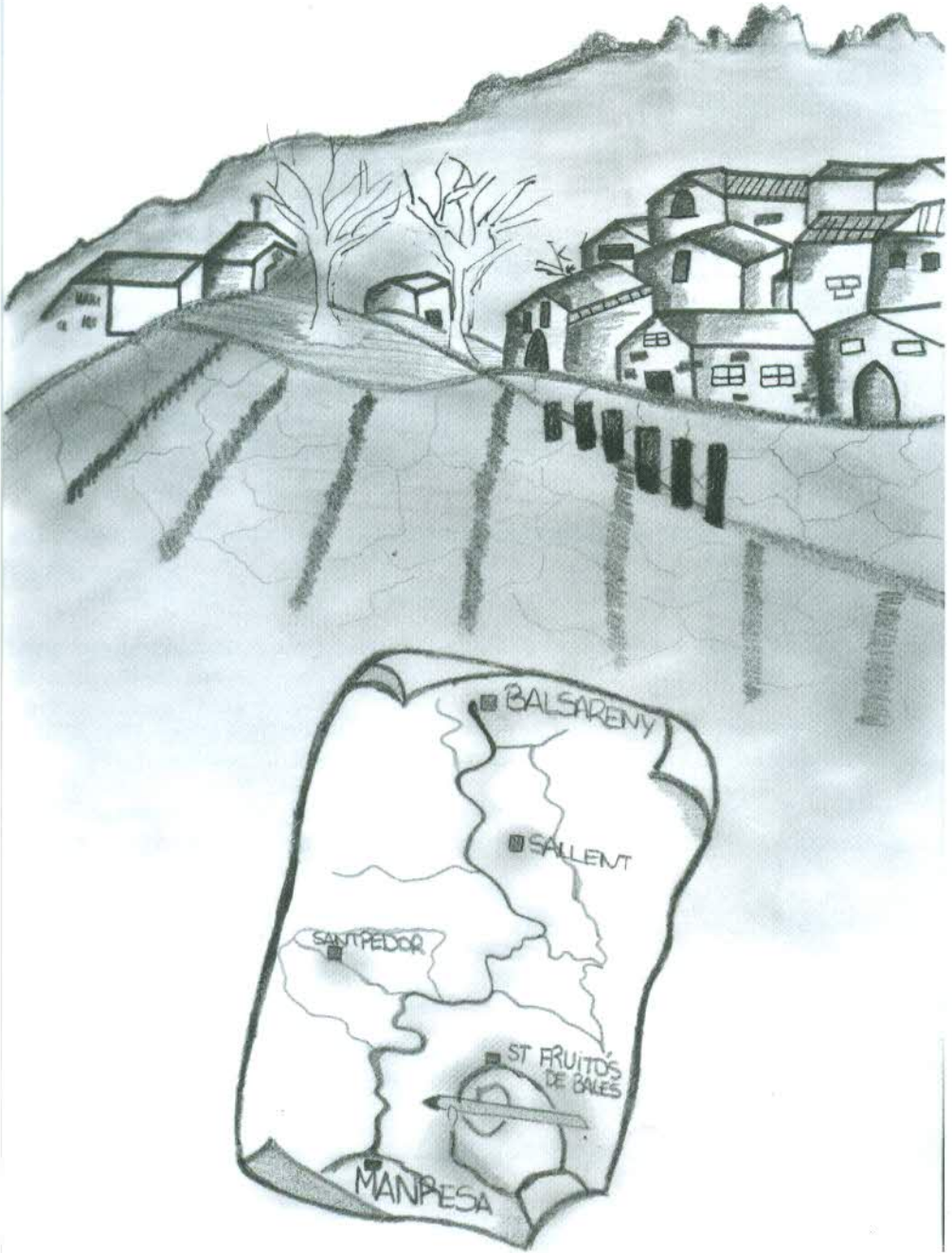
Tot semblava perdut quan el dia 21 de febrer de 1345 va arribar una misteriosa llum de Montserrat que va entrar a l'església del Carme i les campanes van tocar soles.

Aquest fet va ser entès com un senyal diví a favor de la sèquia i, finalment, la van deixar construir. Litres i litres d'aigua van arribar a la ciutat de Manresa.

Així va ser com es va construir el canal, per on l'aigua del Llobregat arribaria fins a Manresa. D'aquest canal se'n van fer moltes ramificacions que portaven l'aigua a la ciutat i als camps de conreu del voltant. Això va permetre –i permet encara- regar una àmplia zona de la comarca i alhora assegurar que les llars de Manresa puguin disposar d'aigua per al seu consum.

Quan ens rentem les mans, la cara, etc., hem de pensar que part d'aquesta aigua ha fet el camí de la sèquia.

És per això que, el dia 21 de febrer, els manresans recordem i festegem aquest fet amb gran il·lusió.

1. Fa molts anys hi va haver un conflicte entre la ciutat de Manresa i el Bisbe de Vic.
2. No s'acabaven pas d'entendre el bisbat i la ciutat.
3. La ciutat es defensaria com fos, però el bisbe era poderós.
4. De Vic a Manresa van i venen missatgers amb raons i discussions.
5. Portaven molts dies sense aigua, no plovia encara i la sequera els espantava.
6. La gent de Manresa marxava a viure a d'altres llocs per fugir de la pobresa.
7. Anaven a Montserrat fent peregrinació tot pensant que així plouria.
8. I a la Verge demanaven aigua i prosperitat.
9. També van anar a Joncadella a demanar aquest favor en processó.
10. I ja desesperats, treien Sant Salvador per demanar aigua al Senyor.
11. No van aconseguir que plugués i es van reunir els Consellers a l'església de Sant Miquel.
12. Allà van acordar fer un projecte per construir una sèquia.
13. Quan el bisbe se'n va assabentar, de moment va estar content.
14. El rei Pere III, bon amic, els va dir: ja ho podeu fer.
15. Les obres començaven a Balsareny, just a sota el castell.
16. En veure que l'aigua hauria de sortir del Llobregat, el bisbe es va penedir.
17. I tot seguit va prohibir el pas del canal.
18. Com que no ho impedia cap llei, Manresa va passar sense permís.
19. El bisbe es va enfadar i els va fer obeir a tots.
20. Primer als consellers amb l'excomunió.
21. I en acabat, un entredit per la ciutat.
22. La construcció de la Seu, al Puig Cardener, va continuar un segle més.
23. A Sant Domènec, al costat del convent, van seguir construint una altra església.
24. I al Puig Mercadal, situada al lloc més alt, l'església del Carme.
25. El canal va quedar encallat però aquestes obres de la ciutat van continuar.

